

Szeresd népedet

Szeresd népedet, hazád,
Világod az ő világa!
És ha meg kell halni, hát
Halj meg bátran, mit se bánva!

Jövőd építed e földön,
Gonosz indulat nem árthat,
Nem alázhat meg! Csak önnön
Lelkedet meg ne alázzad!

Puskinhoz

Ki volt tehozzád fogható, szabadság magvetője?
Lelkemet lelked szent tüze gyújtotta föl örökre.

Fák, kövek — a halott rög is dalodtól tánéra perdül.
Jégveréssé gyorsul szívem verése a gyönyörtől.

Hasonlat verseidre csak a fénylő nap lehetne.
Micsoda isten szállt alá teremtő ihletedbe!

Lelkem nem ismerhet borút: tündöklettel telíted.
Mint a nap a földet, lelkemet fényárba úgy meríted.

Álló nap mondanám a te verseidet rajongva.
Kimondom s látom: szavaid hogy bomlanak szíromba.

Soraid sorba ültetett gyümölcsfák, köztük járok,
Rímeid egymás énekét visszhangzó csalogányok.

Te, léleknek gyönyör, te, fény világra nyíló szemnek,
Emlékműved a mi szívünk, méltóbbat ki emelhet?

Követni téged mindenütt, mindig, mit is tehetnék?
Ha más is volt hited, lehet-e szentebb kötelesség?

Eróm hozzád nem mérhető, de lelkem egy tevéled.
Bár adott volna nékem is a sors ily tehetséget!

BAKA ISTVÁN fordításai